

Arrest

nr. 55 033 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die loco advocaat S. KÖSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 mei 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 7 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en geboren zijn in Colombo. Wegens de anti-Tamil rellen in de jaren ' 80 zou uw familie naar Chavakacheri verhuisd zijn. In 2004 zou uw broer bij de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) gegaan zijn. Hierdoor zou u driemaal verhoord zijn door de "EPDP" (Eelam People's Democratic Party), een Tamilbeweging die met de Srilankaanse

autoriteiten samenwerkt. Na het overlijden van uw vader in 2005 zou u op aanraden van uw nicht uit Canada naar Mannar verhuisd zijn. Hier zou u voor een winkel gewerkt hebben en zou u geregeld met een truck naar Colombo gereisd zijn. U zou ondertussen twee tot driemaal door de marine meegenomen zijn voor ondervraging. In maart 2009 zou u een tijdje naar Colombo gegaan zijn ter voorbereiding van uw vertrek naar het buitenland. Daar dit plan mislukte zou u terug naar Mannar gegaan zijn. Hier zou u op 11 mei 2009 meegenomen zijn door de "EPDP". U zou verdacht zijn van het doorspelen van informatie aan de "LTTE". Na enkele dagen wist u d.m.v. smeergeld vrij te komen. Hierna zou u naar Colombo gegaan zijn. U zou samen met de andere gasten bij een algemene controle opgepakt zijn in uw hotel. Uw smokkelaar zou u vrij gekregen hebben. U zou vanuit Colombo een vliegtuig naar Dubai en dan naar Turkije genomen hebben, waarna u verder reisde in containers. Op 26 mei 2009 diende u een asielaanvraag in onder een valse naam. Pas tijdens uw gehoor voor het Commissariaat- generaal (CGVS) gaf u dit toe en veranderde u uw identiteitsgegevens. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw identiteitskaart, uw geboorteakte met vertaling, enkele e-mails, een brief van uw Belgische advocaat voor en een omslag dat u post ontving uit Sri Lanka.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag niet alleen onder een valse naam indiende, maar dat u deze valse verklaring ook ondersteunde door het voorleggen van een geboorteakte. Pas tijdens uw gehoor voor het CGVS (een jaar en twee maanden na het indienen van uw asielaanvraag) gaf u dit toe. U verklaarde dat u onder de identiteit van een verre verwant uw asielaanvraag indiende. Als verklaring voor deze handeling beweerde u dat u dit deed op advies van uw smokkelaar, die beweerde dat u zich zonder documenten niet kon aanmelden voor een asielaanvraag. Deze verklaring is echter onvoldoende. U had onder uw eigen identiteit asiel kunnen aanvragen. Dat dit niet zou gaan daar uw smokkelaar uw identiteitsdocumenten had is een ver gezochte verklaring (gehoorverslag CGVS p. 2). U had immers moeite gedaan om uw valse identiteit te ondersteunen door de geboorteakte van uw neef e u speciaal moest aanvragen bij uw familie te Sri Lanka. U had deze zelfde moeite ook kunnen doen om uw eigen identiteitsmiddelen voor te leggen. Ook had u de correcte identiteit al veel eerder kunnen meedelen. U hield uw valse identiteit echter meer dan een jaar vol. U heeft dan ook een bewuste poging ondernomen om de Belgische asielinstanties te misleiden. Deze vaststelling breekt reeds de oprechtheid van uw asielaanvraag af.

Wat er verder ook van zij, uw beweerde vrees voor vervolging in Sri Lanka komt weinig geloofwaardig en doorleefd over. U verklaarde geboren te zijn in Colombo (wat bevestigd wordt door uw identiteitsdocumenten), maar u beweerde van 1983 tot 2005 in Chavakacheri en van 2005 tot 2009 te Mannar gewoond te hebben. Het is bevreemdend dat hoewel u het grootste deel van uw leven elders op Sri Lanka heeft gewoon, u dit met geen enkel document aannemelijk wist te maken. Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u meer dan waarschijnlijk wel ooit op beide plekken bent geweest, kunt u op geen enkele manier aannemelijk maken dat u op beide plekken een langere tijd verbleven heeft. Uw identiteitskaart uitgevaardigd in maart 2009 spreekt van een adres in Colombo, hoewel u toch beweerde op dat ogenblik nog steeds te Mannar te wonen (gehoorverslag CGVS p. 3). U kon dit verblijf in Mannar en uw beweerde terugkeer naar Mannar na maart 2009 echter op geen enkele manier staven, zodat het er eerder op lijkt dat u op dat ogenblik woonachtig was te Colombo. U gaf dan ook geen uitsluitsel over uw recente verblijfplaats in Sri Lanka.

Voorts verklaarde dat uw broer een lid was van de "LTTE" en dat u hierdoor problemen kende. Uw kennis over de betrokkenheid van uw broer bij de "LTTE" was echter dusdanig vaag dat hier geen geloof aan kan worden gehecht. U heeft er immers geen idee van wat hij juist deed voor de "LTTE" (gehoorverslag CGVS p. 9). U kende zijn bijnaam niet, wist niet waar hij gevochten zou kunnen hebben, noch wist u bij welke concrete gebeurtenissen hij betrokken geweest zou kunnen zijn (gehoorverslag CGVS p. 10). Uw ingeroepen problemen wegens uw broer zijn betrokkenheid bij de "LTTE" worden dan ook ondermijnd door deze oppervlakkige verklaringen. Toch verklaarde u i.v.m. uw broer zijn activiteiten tot driemaal opgepakt te zijn door de "EPDP" te Chavakacheri. Er werd u gevraagd hoe juist u kon weten dat ze van de "EPDP" waren en u beweerde dit te weten daar ze Tamil spraken. Daar dit antwoord weinig bevredigend is (andere Tamilorganisaties zoals PLOTE, e.a. werken immers ook samen met de autoriteiten) werd u om verheldering gevraagd. Hierop verklaarde u dat het de "EPDP" wel moest zijn daar in uw regio de "EPDP" meer actief is dan in andere regio's (gehoorverslag CGVS p. 11). Toen u hierop gevraagd werd naar de kampen of bureaus en de leiders van de "EPDP" in

uw regio waar ze zo actief zijn, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS p. 11). Uw problemen met de "EPDP" te Chavakacheri, zijn dan ook ongeloofwaardig. U beweerde hierna naar Mannar verhuisd te zijn. U beweerde op 11 mei 2009 opgepakt te zijn door de "EPDP" te Mannar. Ze zouden u verdacht hebben van contacten met uw broer bij de "LTTE". Opnieuw dient echter vastgesteld dat u nagenoeg niets wist over de "EPDP" in Mannar. U kende hun kantoren niet en kende hun leiders niet (gehoorverslag CGVS p. 15). Ook lijkt het weinig waarschijnlijk dat de "EPDP" u een kleine week voor de eindoverwinning op de "LTTE" nog zou oppakken en beschuldigen van het onderhouden van contacten met uw broer bij de "LTTE". Op dit ogenblik beheerste de "LTTE" immers slechts nog een uiterst klein gebied in het oosten van Sri Lanka. Dit gebied was volledig omsingeld en afgesloten van de buitenwereld. Dat u als inwoner van Mannar in het westen van Sri Lanka op dat ogenblik dus beschuldigd zou worden van het onderhouden van contacten met uw broer bij de "LTTE" is weinig waarschijnlijk. Uw vrees voor de "EPDP" is dan ook ongeloofwaardig. Tenslotte beweerde u nog opgepakt te zijn bij een "roundup" in Colombo. U had echter op dat ogenblik een identiteitskaart in uw bezit waarin stond dat u een officieel adres had in Colombo zelf (u beweerde zelfs dat uw smokkelaar deze identiteitskaart had laten maken zodat u geen problemen zou kennen in Colombo, zie gehoorverslag CGVS p. 4), waardoor men geen reden had om u op te pakken (gehoorverslag CGVS p. 15). Ook uw laatste detentie in Sri Lanka is dan ook weinig geloofwaardig. Tenslotte dient nog aangehaald dat de door u ingeroepen vrees voor vervolging door de Srilankaanse autoriteiten volledig teniet wordt gedaan door uw bewering in Brussel naar de Srilankaanse ambassade gestapt te zijn om een paspoort op uw naam aan te vragen (gehoorverslag CGVS p. 2). Indien u daadwerkelijk de Srilankaanse autoriteiten diende te vrezen zou u hun lokale vertegenwoordigers nooit benaderd hebben.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De identiteitskaart en geboorteakte vormen een begin van bewijs omtrent uw identiteit. De e-mails en de brief van uw advocaat voegen niets wezenlijks toe aan uw asiëldossier. Ze wijzen er enkel op u zich begin 2010 bewust was van de nood om uw correcte identiteit door te geven. Uw asiëlaanvraag dateert echter al van mei 2009.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing op grond van “*artikel 39/2, §2, 39/78 en 39/82*” van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet echter over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker roept als eerste, tweede en derde middel, de schending in van “*artikel 3 EVRM*”, “*artikel 10 van het EG Verdrag*” en “*het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

3.2. De Raad wijst vooreerst op de vaste rechtspraak van de Raad van State die stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). In casu dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich louter in zijn verzoekschrift komt niet verder dan tot het citeren van de inhoud van artikel 3 EVRM, artikel 10 EG Verdrag en het zorgvuldigheidsbeginsel zonder enigszins aan te geven op welke wijze de bestreden beslissing de rechtsregels en het rechtsbeginsel schendt. Deze middelen zijn dan ook onontvankelijk.

3.3. Verder voert verzoeker in het verzoekschrift aan het niet eens te zijn met de weigering van zijn asielaanvraag en onderwerpt derhalve de bestreden beslissing aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoeker de asielinstanties aanvankelijk heeft misleid door het voorhouden van een valse identiteit, en zijn verklaringen dermate vaag en ongeloofwaardig zijn dat het asielrelaas en zijn beweerde afkomst uit Tamil-gebied in Sri Lanka niet kunnen overtuigen.

4.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt een geboorteakte en een identiteitskaart neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag een valse identiteit aangaf en ter adstructie de geboorteakte van een familielid neerlegde. Verzoeker verklaarde bedrieglijk gehandeld te hebben omdat hij toen zijn “*eigen documenten niet bij de hand*” had, en verder “*op advies van reisagent, want zonder documenten kan ik hier geen asiel aanvragen*” (gehoorverslag CGVS, p.2).

4.2.1. In het kader van de asielprocedure wordt van de kandidaat-vluchteling verwacht dat hij zijn volle medewerking verleent aan de asielinstanties opdat deze zijn asielaanvraag correct kunnen beoordelen, en dat hij zijn asielmotieven correct en duidelijk weergeeft. Verzoeker is dan ook verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Uit het dossier blijkt immers dat verzoeker meermaals en uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen, dat hij geen valse of onjuiste verklaringen mocht afleggen, geen geloof mocht hechten aan derden die hem aanraadden bedrieglijk te handelen, en verzoeker uitdrukkelijk stelde dat hij dit “begrepen” heeft (zie verslag DVZ, p.06.2009). Overigens zoals de bestreden beslissing terecht, stelt heeft verzoeker niet enkel geluisterd naar ongunstige adviezen maar heeft deze bovendien op eigen initiatief gedocumenteerd en de valse stukken die hij heeft laten opmaken voorgelegd aan de asielinstanties. Verzoeker heeft dan ook bedrieglijk gehandeld en bewust fraude gepleegd. Dit haalt zijn

geloofwaardigheid geheel onderuit nu de Raad niet inziet waarom verzoeker bedrieglijk moet handelen indien hij werkelijk vervolgd wordt.

4.3. Verzoeker volhardt dat hij *“geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst”*. Verzoeker voert aan dat hij *“bij zijn verklaringen blijft”* en *“uitdrukkelijk verklaart dat zijn leven manifest in gevaar is in Sri Lanka daar verzoekers’ broer een LTTE lid was, waardoor de EPDP achter hem aanzit.”* Verzoeker argumenteert verder *“Dat het daarnaast algemeen geweten is dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka verre van rooskleurig is”* en zijn *“leven in ernstige mate bedreigd wordt, wanneer hij terug zou keren naar zijn woonplaats in zijn land van herkomst, zijnde Mannar”* en verwijst naar algemene informatie in dit verband, met name een *“verslag dd. Juni 2010 van ‘Directie Personenverkeer, Migratie en Vreemdelingenzaken, afdeling Asiel en Migratiezaken’ in Den Haag”* en citeert passages hieruit in het verzoekschrift.

4.3.1. De commissaris-generaal verwijt verzoeker terecht niet aan te tonen ooit in Tamil-gebied verbleven te hebben. Verzoekers familie is afkomstig van Colombo en hij is er geboren. De neergelegde identiteitskaart van maart 2009 bevestigt de domicilie van verzoeker in Colombo. Verzoeker brengt geen enkel objectief gegeven aan die zijn voorgehouden verblijven van 1983 tot 2005 in Chavakacheri en van 2005 tot 2009 in Mannar kunnen aantonen of aannemelijk maken. Aldus blijft hij bij loutere beweringen die geenszins kunnen overtuigen. De problemen die hieruit gedistilleerd zijn en tot verzoekers vlucht hebben geleid komen dan ook verzonnen voor. Daarbij zijn verzoekers ongestaafe verklaringen dermate vaag dat evenmin enig geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden vervolging omwille van vermeende banden met het LTTE. Dat verzoeker naar eigen zeggen toen hij door de asielinstanties gewezen werd op het belang van het kunnen voorleggen van een paspoort, spontaan naar de Srilankaanse ambassade is gestapt, toont bijkomend aan dat verzoeker geen vrees heeft voor de Srilankaanse autoriteiten. Aangezien verzoeker zijn reisweg niet aantoont, toont hij evenmin aan wanneer hij zijn land verliet en naar België kwam.

4.4. Verweerder werpt terecht op dat *“Verzoeker doet in zijn verzoekschrift niet de minste moeite om de vastgestelde valse, vage en ongeloofwaardige verklaringen te verklaren of te weerleggen.”* Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift niet in op de argumenten in de bestreden beslissing en komt niet verder dan het louter citeren van rechtsregels, het volharden in zijn asielmotieven en het verwijzen naar algemene informatie aangaande Sri Lanka. Als dusdanig wordt echter geenszins afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, die grondslag vinden in het administratief dossier, pertinent zijn en dan ook onverminderd overeind blijven, temeer nu verzoeker deze motieven ook niet betwist. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.5. Verzoeker beweert *“dat de veiligheidssituatie in Sri Lanka verre van rooskleurig is”* en legt algemene rapporten neer waaruit blijkt dat de bepaalde groeperingen zoals de TMPV, de PLOTE en de EPDP nog niet geheel ontwapend en nog steeds enigermate actief zijn, dat de Srilankaanse politie strenge en grondige controles uitvoert aan de checkpoints, en dat individuen met een bepaald profiel, zoals journalisten, uitgevers van dagbladen, politieke opposanten, hulpverleners, mensenrechtenactivisten of mensen die banden hebben met het LTTE, er het slachtoffer kunnen worden van praktijken als ontvoeringen, moorden en buitengerechtelijke executies.

4.5.1. Het is niet abnormaal dat bij de beëindiging van de burgeroorlog alle milities niet meteen ontwapend zijn en er nog sporadische incidenten plaatsvinden, evenmin kunnen de verhoogde waakzaamheid en strenge controles van de overheid op zich wijzen op een gerichte vervolging van alle bewoners van Sri Lanka, noch op hun nood aan internationale bescherming. Verzoeker toont verder geenszins aan dat hij gevisieerd zou worden door de overheid, noch door een milite, noch dat hij in hun negatieve belangstelling staat. Evenmin toont hij aan dat hij het profiel heeft dat het risico loopt slachtoffer te worden van ontvoeringen, moorden of buitengerechtelijke executies. De commissaris-generaal oordeelde immers terecht dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij ervan verdacht zou worden banden te onderhouden met het LTTE, wat door verzoeker niet wordt betwist noch weerlegd.

4.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. In zoverre verzoeker zich op de subsidiaire bescherming beroept, nu hij dit geenszins uitwerkt in het verzoekschrift, dient te worden benadrukt dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004) en op de verzoeker de plicht tot medewerking berust. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

5.2. Daargelaten dat uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat sinds 19 mei 2009 de oorlog tussen het Srilankaanse leger en het LTTE beëindigd is en er geen sprake meer is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet in het Noorden en Oosten van Sri Lanka, heeft verzoeker niet aangetoond afkomstig te zijn uit Tamilgebied. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Verzoeker is afkomstig uit Colombo. Met betrekking tot artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet beroept verzoeker zich uitsluitend op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en maakt derhalve evenmin een reëel risico op ernstige schade aannemelijk.

5.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK